

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Tiszta-e a város?*

Osztályozás

Tárgy

614.76

Hely

Idő

"1924"

Személy

Szerkesztő:

Nemzeti Újság

Bn

(Hely)

1924. 7. 6.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old)

Tiszta-e a város?

Tisztaság tekintetében békenívón áll a főváros Szaporítják az öntöző autókat — Kevesebb a szemét

(A Nemzeti Újság tudósítójától.) El voltunk készülve arra, hogy a fővárosi törvény tárgyalását a szélső baloldali politikusok, különösen a szociáldemokraták, a fővárosi vezetősége ellen intézett támadásokra fogják felhasználni. Azzal is tisztában lehetett mindenki, hogy a támadások a száz százaléket erősen megközelítő mértékben igaztalanok és légből kapottak lesznek. A sejtéseket már a szociáldemokraták első szónoka, Farkas István is a valóságba ültette át a nemzetgyűlés elnapolását megelőző utolsó ülésen. Farkas volt a szociáldemokraták első szónoka a fővárosi törvény általános vitájában és a város köztisztasági igazgatását választotta támadásainak célpontjául. Természetesen odakonkludált, hogy a főváros utcái nem tiszták, mert a köztisztasággal a főváros vezetői nem törődnek.

A főváros minden polgára tudja, hogy ezek az állítások nem állják meg a helyüket és hogy a köztisztaság az idén már békenívóra emelkedett. Az igaz, hogy egyes utvonalakon talán akad kifogásolni való, de ennek nem a köztisztasági igazgatás az oka. A köztisztaság fenntartása például igen meg van nehezítve azokon az utvonalakon, amelyeken a villamostársaság most a pályajavítási munkálatokat végzi. Kisebbség nagyobb utzakaszokon több kilométer hosszúságban fel van szedve az utcaburkolat, minek következtében a szél széjjel hordja a homokot, a munkások viszont dolgozni nem tudnak. Mivel a háború és forradalmak alatt az utcaburkolási munkák is el lettek hanyagolva, a város most javíttatja sok helyen a burkolatot, ami szintén megnehezíti a köztisztasági munkások munkáját. Ahol pedig rossz az utcaburkolás, ott meg éppenséggel nagyon nehéz az utcát tisztántartani, mert az utca tisztaságának első főfeladata a jó burkolat.

Takarékoskodás a vízzel

A fővárosban kb. 6 millió négyzetmétert kell pormentesíteni. Ebből békében 2 millió négyzetmétert tömlővel való öntözéssel, 2 millió négyzetmétert makadámot olajjal és 2 millió négyzetmétert öntözőkocsikkal pormentesítettek. Mindjárt a háború kitörése után a vízművek igazgatósága kifogást emelt a tömlővel való öntözés ellen, mivel az nagy víz pazarlással jár, mire a tanács beszüntette a tömlővel való locsolást. A vízművek igazgatósága azóta sem járult hozzá a tömlővel való locsoláshoz, holott ezzel nemcsak pormentesíteni lehetett az utcákat, hanem egyben mosni is. Az olaj drága importcikklévé, a háború kitörése után az olajjal való pormentesítést is be kellett szüntetni. Míg tehát békében csak az utcák

egyharmadát kellett öntözőkocsival locsolni, ma az egész területet és pedig 5,016,404 négyzetméter kocsi-
tati csak öntözőkocsikkal pormentesíthetik. Ehhez jön még 214,306 négyzetméter gyalogjáró tisztántartása.

A fent leírt körülmények nagyon megnehezítik az utcák tisztántartását, mindazonáltal a békestandardot az utcák tisztasága dolgában mégis elértük. És hogy ezt sikerült elérni, abban a közönségnek, illetve inkább a gazdasági viszonyoknak is döntő szerepük van. Különösen azzal, hogy a főváros lakossága ma sokkal kevesebbet szemetel, mint békében. Az idén pl. májusban 4470 fuvar házi szemetet vittek ki a főváros területéről, míg 1914 májusában 7813 fuvar, tehát majdnem kétszer annyit. Míg az idén májusban minden egyes lakás után 0,04 m³, azaz 0,3 kgr. szemetet távolítottak el a főváros területéről, addig 1914 májusában egy főre jutott 0,18 m³, azaz 0,5 kgr. Az emberek ma a hulladékokat is felhasználják, vagy összegyűjtik és eladják. Sokkal kevesebb rongy, papír vagy bádóg, üveg stb. kerül a szemétkébe, mint békében. Azért persze van a fővárosban elég szemét. Lesújtó statisztika szerint az idén májusban 800 fuvarral 2830 köbméter szemetet vittek, ami súlyban 1,300.102 kgr.-t jelentett.

A köztisztasági hivatal pedig, mivel sem a tömlővel való locsolásra, sem az olajjal való pormentesítésre egyelőre kilátás nincs, az öntözőkocsik számát igyekezett emelni és az öntözés álljaira öntözőautókat szerzett be. A Mackensen-hadseregétől visszamaradt 11 teherautót szerelték át öntözőkocsinak, de a kömmün alatt kettőt elloptak. Azóta a szegedi francia parancsnokságtól 12 teherautót szereztek, melyet szintén öntözőautókká alakítottak át, úgy, hogy ma összesen 21 locsolóautója van a fővárosnak. De most még öt teherautót vett jutányosan a város és így rövidesen 26 öntözőautónk lesz. Mivel pedig az autók munkája intenzívebb és gyorsabb is, jobban is felelnek meg, mint az öntözőkocsik. Egy autó locsolása pl. 5-6 öntözőkocsi munkájával ér fel. Szaporították azonban az öntözőkocsik számát is. Míg békében 90, most 120 öntözőkocsi locsol a melékutékban, mert a fútvonalak locsolását teljesen az autók végzik már el.

Javul a munkateljesítmény

A munkásanyag a háború és a forradalmak alatt nagyon leromlott, de a mai munkateljesítmény ismét megfelel a béketelejesítmény 75 százalékának és a javulás állandó.

Csak a magasabban fekvő, a zugligeti, hüvösvölgyi, svábhegyi stb. utak locsolása hagy kívánni valót hátra. Ezek a helyeken ugyanis kicsi a víznyomás és az öntözőkocsi megtöltése órákat vesz igénybe. Mivel pedig ott makadámotak vannak, azok gyorsan felszórának és megint csak porosak lesznek. Súlyos hiba. Különösen a hüvösvölgyi, zugligeti és svábhegyi villatulajdonosok panaszkodnak miatta. Lehet, hogy ezeknek a panaszát tolmácsolták — a szociáldemokraták. De míg ott megint olajjal nem lehet pormentesíteni, a mizérián nem nagyon lehet segíteni.